

som for mig i alt Fald har meget stor Betydning, og som maaske stader vort Smørs Renomme i endnu højere Grad, end Kunstsmørret i alt Fald hidtil har gjort. Det er Indførselen af Natursmør fra fremmede Lande, naturligvis et daarligt Produkt, der bliver indført her til Landet, bliver omarbejdet, jeg tror endog, det bliver helt fjernet om, slaaet i danske Træer, udført til vort Hovedmarked, England, og solgt der som dansk Vare. Nu er det min bestemte Mening, at om det end er muligt at gjøre dette Smør bedre end det er, naar det udføres fra Finland, Galizien og andre Steder, saa at det kan blive pifeligt, i en kortere Tid, er det vist ligesaa givet, at naar dette Smør har staaet nogen Tid, ville dets Uoder komme frem, og det vil maaske stade i højere Grad, end Kunstsmørret stader vort Renomme, idet Konsumenterne, i dette Tilfælde Englænderne, ikke kunne vide, at dette Smør er tilvirket paa den Maade, hvorimod de ville sige: Det er dansk Smør og der kunne vi jo se, at det danske Smør nu ikke er saa godt, som vi have troet om det. Lige overfor det vilde jeg ikke vige tilbage for, hvis der fremkom Forslag i den Retning, at udstede Forbud mod Indførsel af den Slags Varer. — Endelig vil jeg udtale, ligesom flere ærede Talere, en lille Forunding over, at man i Folkethinget ikke vedtog et Forslag, der var stillet om nærværende Lovforslags Varighed. Efter som Udviklingen er i sin Begyndelse, og man ikke kan vide, hvorledes Forholdet vil udvikle sig i den nærmeste Fremtid, kan jeg ikke finde det rigtigt, at vor Lovgivning hæmmer Udviklingen, den skulde snarere fremme den. Af Hensyn til, at vi ad Erfaringens Vej efter et kortere Tidsrum kunne komme til at finde, at det vi nu vedtage enten ikke er fyldestgjørende nok, eller at det hæmmer en Udvikling, som vi senere kunne komme til at erkjende af bør være fri, saa vil jeg finde det meget rigtigt, at vi sige: Denne Lov gjælder kun for et kortere Tidsrum. Saavidt jeg veed, var det 3 Aar, der var foreslaaet i Folkethinget; det vil jeg gjerne stemme for, men jeg vil endnu hellere sige, at Loven skulde kun gjælde i 2 Aar; thi jeg tror, at det bliver for os nødvendigt, at vi komme ind paa at bestjæftige os med disse Spørgsmaal i en nærmere Fremtid, selv om vi vedtage og blive enige om et Forslag, som vi nu for Tiden synes er nok saa godt. Til disse korte Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Goos: Jeg vil nødig paa et saa fremstredet Tidspunkt gjentage, hvad Andre

have sagt, og jeg skal derfor kun gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det, at der under Forhandlingerne meget jævnlig fra forskjellige Sider har været gjort en Sammenstilling eller, om jeg kan kalde det saaledes, en Sammenblanding mellem det Standpunkt, at der kunde være Tale om at faae et Forbud mod Fabrikation af Indførsel, altsaa et Forbud mod Forbrug af Kunstsmør, og det Standpunkt, der ligger til Grund for Regjeringens oprindelige Forslag. Naarlig for at gjøre mit eget Standpunkt klart, vil jeg gjerne gjøre opmærksom paa, at det dog er en ganske forskjellig Tankegang, en helt forskjellig Art af Bestyttelse, der handles om, naar der paa den ene Side tales om Bestyttelse ved Forbud, og paa den anden Side om Bestyttelse ved den Slags Foranstaltninger, om hvilke der er Tale i Regjeringens Lovforslag. Bestyttelse ved Forbud er jo den mest vidtgaende Bestyttelse, der overhovedet kan tænkes; thi det er en Bestyttelse ved at slaa Konkurrenten ihjel; den Konkurrent, der i Dieblisset eksisterer, maa overhovedet ikke eksistere. Man maatte saa indemnisere, som det blev sagt, de bestaaende Fabrikker, som eksistere i Kraft af Nærings- og Erhvervsfriheden; man maatte forbyde en Vare, som tilfredsstiller en Fornødenhed hos mange Forbrugere, som de ønske og attraa i Kraft af den almindelige Frihed til at kunne faae, hvad der er lovligt fabrikeret og tilfredsstiller deres Fornødenhed, uden Indgriben fra Lovgivningsmagtens Side. En saadan Bestyttelse ved en saa radikal, ekstraordinær og vidtgaende Foranstaltning vil jeg ikke sige, at det er utænkeligt, at Lovgivningsmagten kan træffe; jeg vil ikke sige, at der ikke kunde tænkes Grunde, som kunde opfordre dertil; men her er det, at de, som ikke gjerne ville tænke sig en saadan Foranstaltning, kræve et Bevis. Det er ikke rigtigt, naar det fra den anden Side siges: Ja vi kunne ganske vist ikke bevise, at et saadant Forbud er nødvendigt, men man kan heller ikke fra de Herrers Side bevise, at det er unødvendigt. Saaledes staaer Sagen ikke. Juridist maa Bevisbyrden ligge paa deres Side, som forlange eller tænke sig en Foranstaltning, der griber ind i Interesser, som ere berettigede, og som ere anerkjendte i Lovgivningen, altsaa en ekstraordinær Bestyttelse. For dem, som forvare sig mod saadanne Foranstaltninger, gjælde, som det før blev sagt, de almindelige Retsgrundsætninger; Undtagelseslovgivningen maa føre Beviset for den Nødvendighed i Landbrugets Interesse, og det er jeg enig med mange af de foregaaende Talere i, at hvis det kan godtgjøres, at det er nødvendigt og nyttigt for Landbruget, er